

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ראה
שנת תשפ"ד

גליון
ע"ד

שיעורים אין חינוך

פרשת בלק שנת תשפ"ד

א גוטע קבלה

יאר?

ווי דער דער מלמד מאכט זיך אַ קשבון סוף יאר, עס איז דורך געגאנגען אַ יאר, מען גייט שוין באלד צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, און ברוך השם איך האב יעדן טאג געדאווענט מיט די קינדער, איך האב זיי אויסגעלערנט הלכות, מדות טובות און יראת שמים, איך האב געפלאנצט אמונה, איך האב געפלאנצט קדושה, איך האב גערעדט צו די קינדער פון קדושת הברית, פון קדושת היסוד. און אפילו אויב איך האב עס נישט גע'פועלט' ביי די גאנצע פתה, געוויסע קינדער וועלן עס ערשט כאפן קומענדיגע יאר, ביים קומענדיגן מלמד, ווען זיי גייען שוין זיין אביסל גרעסער, אבער אז איין אינגל האט עס אנגענומען, איין אינגל ווייסט שוין אז דאס טאר מען נישט טון, איז דאס שוין א פארדינסט!

עס איז טאקע א שווערע ארבעט, אבער מיר בעטן דאך ביים דאווענען (תפילות ויבא לציון): **"למען לא ניגע לריה, ולא גלד לבהלה"**, א מענטש ארבעט אפ זיין גאנץ לעבן, און ער ווייסט נישט: פארנוואס האב איך געארבעט מיין גאנץ לעבן? פאר וועם? פאר ווי? עס איז דאך אזוי שרעקעדיג, דאס לעבן מאכט דאס גענאר פונעם מענטש; א מענטש ארבעט און ארבעט און ארבעט און אויף דער עלטער ווען ער קען שוין נישט ארבעטן, די צייג פאלט אים שוין ארויס, דערזעט ער זיך אז ער האט גארנישט אויפגעטון אין זיין לעבן, ווי דער דער מלמד ווייסט 'איך האב אויפגעשטעלט אידישקייט'!

די מלמדים זענען פון די 'חשובי הקהלה'

צו זיין א מלמד און א טיטשער איז א ביטערע שווערע ארבעט, אבער טייערע מלמדים, עטץ זאלטס וויסן אז מען איז מחשיב זיין ארבעט; ביי מיר זענט עטץ פון

האט געטון א זאך וואס ער וואלט ווען נישט געדארפט טון, קיינער טראכט נישט אז ער איז דאך נישט קיין מלאך, ער האט דאך געארבעט א גאנצן טאג און געמאכט א טעות, שוין איז דער מנהל דא, ער וויל אים שוין פארשיקן, ווי די גמרא זאגט (בבא בתרא כא): **"מקרי ינוקא ... כמותרין ועומדין ניהו"**, מען געבט נישט נאך א שאנס פאר א מלמד, א מלמד וואס האט נישט געטון וואס ער דארף טון, קען מען אים פארשיקן אן קיין ווארענונג פארדעם. קיינער טראכט אבער נישט אז ער זיצט דא שוין פון צופרי און ער פלאגט זיך מיט די קינדער.

אן ארבעט וואס בלייבט

טייערע מלמדים, עס איז טאקע שווער, אבער פון די אנדערע זייט, האט מען נישט קיין השגה דאס גרויסקייט פון זיין א מלמד.

איך וויל ענק זאגן א זאך וואס איך האב ענק שוין אסאך מאל געזאגט, אבער איך מוז עס נאכאמאל זאגן; יעדער איינער ארבעט שווער! איך זיך דא מיט אנשי שלומינו באלעבאטישע אידן וואס מאכן א יאר שיינע נומערן, פון אפאר מיליאן דאלער א יאר, דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס גייט אריבער אויף זיי טאג טעגליך, עס איז גארנישט אזוי פשוט, זיי האבן אויך נישט קיין געלט, ווייל זיי דארפן עס אינוועסטירן אין פרישע אינוועסטמענטס, זיי האבן אן עול פון פארגן געלט כדי צו קענען באצאלן געהאלט פאר זייערע ארבעטערס בשעת זייער באנק איז ליידג, זיי שפירן ווי זיי גייען אראפ פון זינען! און וואס בלייבט פון זייער מוטשע? גארנישט!

דאס איז א מוראדיגע ווייטאג, א מענטש ארבעט אפ א גאנץ יאר, און וואס בלייבט דערפון? ער קוקט צוריק און פרגעט זיך אליינס: 'וואס האב איך דא געטון א גאנץ

מיטן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר איך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת בלק שנת תשפ"ד לפרט קטן, אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א.

איידער דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן דעם שיעור, האט ער געזינגען דעם ניגון: **"אוי אוי אוי מלמדים, אוי אוי אוי מחנכים, וואויל איז אונזער חלק בזה ובבא"**.

א שווערע ארבעט

שלום עליכם מיינע טייערע ליבע מלמדים.

איך רעד צו די מלמדים ווייל איך מוז מחזק זיין די מלמדים, אבער איך וועל נישט זיין ברוגז אויב עלטערן פון קינדער וועלן עס אויך אויסהערן, און זיכער וועל איך זיך פרייען אויב די לערערניס אין 'בית פיגא' וועלן עס אויסהערן, ווייל ווען מען רעדט פון חינוך מיינט מען יעדן איינעם, מלמדים, טיטשערס און עלטערן.

אוי, וואס א מלמד גייט אריבער א טאג! קיינער האט נישט קיין השגה וואס א מלמד גייט אריבער אין איין טאג מיט די קינדער.

א מלמד לייגט אריין שווערע כחות זיך אנצוגרייטן פאר די קינדער, און וואס באקומט ער צוריק? מען איז אים מבזה; 'מבזה' מיינט נישט נאר אויב מען שטעלט זיך אויף אינמיטן פתה, און מען ווארפט אים זאכן אין פנים, 'מבזה' מיינט אויך דער צוגאנג ווי אזוי מען גייט זיך אום מיט אים. א מלמד גייט אריבער בזיונות פון די קינדער וואס פאלגן נישט און מאכן פאקסן, נאכדעם גייט א מלמד אריבער בזיונות פון די עלטערן און די הנהלה וואס האבן טענות אויף אים, בפרט אויב עס האט זיך געמאכט אז ער האט זיך טאקע נישט געכאפט, ער

נישט חזק צו מאכן פון די מענטשן וואס נעמען פון באזאר

לעצטנס האט מיר די מנהלת געשריבן וואס עס טוט זיך אין די פיפטע קלאס, אז דארט איז דא א ווינט קעגן די 'באזאר' [די באזאר פארקויפט פאר איינצעלנע דאלער שיינע גוטע קליידער, סיי פאר אינגלעך און סיי פאר מיידלעך], עס איז דא אפאר קינדער וואס מאכן חזק פון נעמען קליידער פון באזאר.

האב איך געשריבן פאר די מנהלת אז איך האב זיך איבער געטראכט, און איך וויל אז די זעקסטע קלאס זאלן נאך בלייבן מיט די 'ווינפארם' פאר קומענדיגע יאר, אפילו געווענליך גייט מען שוין נישט מיט יוניפארם אין די זעקסטע קלאס, מען גייט שוין מיט געהעריגע קליידער, אבער וואס קען איך טון אז די קינדער מאכן חזק פון די באזאר, און אז מען וועט נישט גיין מיט קיין יוניפארם, וועט ווערן א רייץ צווישן די קינדער צו גיין מיט טייערע קליידער, און דאס וויל איך נישט.

דאס וואס קינדער מאכן חזק פון די באזאר קומט פון זייערע עלטערן, ווייל 'שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאימיה (ספ"ה נו)', וואס א קינד רעדט, איז עס אדער פון דער טאטע אדער פון די מאמע. דאס איז נישט גערעכט פון די עלטערן, די עלטערן האבן א רעכט צו קויפן קליידער אין געשעפטן, אבער פאר וואס דארפסטו אראפקלאפן די אנדערע משפחות?! איך בעט פון אלע עלטערן, טוט מיר א טובה, איך ווייס אז דו האסט געלט, און איך קען באשטיין דו זאלסט קויפן שיינע קליידער פאר דייןע קינדער, אבער געב אכטונג נישט חזק צו מאכן פון די מענטשן וואס נעמען יא פון די באזאר. איך האב לעצטנס געבעטן פון א אינגערמאן וואס האט געלט: "טו מיר א טובה, גיי איינמאל א וואך מיט דייןע קינדער קויפן אין באזאר, ווייל דיין קינד שטעכט אנדערע קינדער אין סקול אז זיי נעמען פון די באזאר."

ווען א קינד קומט אין סקול מיט א קלייד פון באזאר, און קינדער רופן זיך אן מיט געשפעת: "נע, דאס קומט פון די באזאר..." איז דאס גיפט!

די זעלבע זאך איז לגבי וואס מיר רעדן זייער אסאך וועגן מאכן פשוטע שמחות; אויב איינער פון אנשי שלומינו מאכט יא חתונה אין א זאל, מוז איך עס אראפרייסן און חזק מאכן דערפון; אין ענגליש איז דא א ווארט: 'ליוו איט אר טעיק איט', עס מיינט צו זאגן,

די 'חשובי הקהלה', א מלמד איז ביי מיר די חשוב'סטע זאך, און הלואי והלואי איך זאל קענען אריינברענגען צווישן אנשי שלומינו מען זאל האבן דרך ארץ פאר א מלמד, מען זאל זיך אויפשטעלן פאר א מלמד, מען זאל געבן א בענקל פאר א מלמד, מען זאל ברענגען א גלעזל וואסער פאר א מלמד, מען זאל געבן א טיפ פאר א מלמד, און מען זאל זיך באדאנקען פאר'ן מלמד: "שכח פאר'ן זיצן מיט מיין זון, און זיך נאכאמאל איינהאלטן, אים נישט געבן אזא שטילע ציפ וואס מיינער וועט נישט וויסן דערפון", "שכח אז דו האסט היינט נישט אוועקגעמאכט מיין זון", "שכח אז דו האסט אים נאכאמאל געזאגט שיינערהייט: 'טייטל, דו וואלסט שוין היינט געהאט די רעכט אים צו געבן א פראסקו, פון אזויפיל מאל איבערזאגן ער זאל טייטלען, אבער דו האסט אים נאכאמאל געזאגט שיינערהייט'."

עס איז דאך אזא זכות צו זיין א מלמד; א מלמד בוים אויף דורות.

די מנהלים שיקן מיר יעדן טאג א באריכט פון די מוסד

שכח איבערשטער אז איך האב געטרייע מנהלים, קלוגע מנהלים; איך באקום יעדן איינציגן טאג א באריכט פון די מנהלים און די מנהלת וואס עס טוט זיך אין אלע סניפי המוסד. דער מנהל פון שטעטל האט אנגעהויבן מיט דעם געדאנק, ער שיקט מיר יעדן טאג אריין א רעקארדירטער מעסעדזש, פון בערך אכט מינוט, א באריכט וואס עס גייט פאר אין חדר.

אויך דער מנהל פון ארץ ישראל שיקט מיר יעדן טאג א מעסעדזש פון פינף זעקס מינוט, מיט א באריכט פון די מוסד אין ארץ ישראל, ער הייבט אן: "א גוטן טאג ראש ישיבה, דא רעדט יצחק פון ארץ ישראל, איך וויל איבערגעבן א באריכט פון די מוסד אין ארץ ישראל; דער מלמד ארבעט זייער פיי, דער מלמד איז אויסנאם ספעציעל, דער מלמד קומט אביסל שפעט; די טיטשער האט זיך לעצטנס עפעס פארטשעפעט מיט א קינד און קלאפט אראפ דאס קינד, די טיטשער איז א מחיה", און אסאך מאל זאגט ער מיר: "איך האב גארנישט וואס צו זאגן, איך וויל פשוט זאגן אז די מוסד פארט זייער שיי".

נאכדעם באקום איך אויך יעדן טאג א געשריבענע באריכט פון די מנהלת פון בית פיגא אין שטעטל, זי שרייבט מיר, מיט וועלכע קינד מען ארבעט שווער, און מיט וועלכע עלטערן מען מוסשעט זיך יעצט.

אדער נעמסטו עס אן, דו פירסט א פשוט'ע לעבן, אדער קענסטו שוין אפלאזן די קהלה, ווייל איך וועל ווייטער מוזן חזק מאכן פון זיך אויפרייסן ביי שמחות, כדי אנשי שלומינו זאלן נישט דארפן ליידן וועגן דיר, יעדער זאל דיר יעצט דארפן נאכמאכן.

א גוטע עצה צו האבן א געשמאקע טאג אין חדר

דער שמועס פונעם באזאר און פשוט'ע שמחות וועל איך איבערלאזן צו רעדן ביי א שיעור וואס איך וועל געבן פאר עלטערן, יעצט לאמיר צוריקגיין וואס איז נוגע פאר די מלמדים. איך האב געהערט פון אונזער חשוב'ער מנהל אין ארץ ישראל א גוטע עצה ווי אזוי מען קען האבן א געשמאקע טאג אין חדר. איין טאג האט ער מיר געזאגט אינעם טעגליכן רעקארדירונג אזא מעסעדזש: "א גוטן ראש ישיבה, איינער פון די מלמדים, זייער א חשוב'ער געלונגענער מלמד איז היינט געקומען צו מיר נאך חדר און מיר געזאגט אז ער האט מער נישט די כחות פאר די קינדער, עס איז היינט געווען גאר א שווערע טאג אין חדר, האב איך אים געפרעגט: 'איך מעג דיך פֿרעגן א פריוואטע קשיא? ווען ביסטו געבטן נאכט געגאנגען שלאפן?' זאגט ער מיר: 'דריי אזייגער פארטאגס', האב איך אים געזאגט: 'אז דו וועסט זיך לייגן שלאפן אביסל פריער וועט דיר זיין גרינגער די ארבעט'."

דאס איז זייער א גוטע עצה, און איך בעט עס פון ענק טייערע מלמדים, גייסט שלאפן צייטליך!

אויב איז דער מלמד אויסגערוט שטערט עס נישט

אז דו גייסט שלאפן שפעט, דו שלאפטסט נישט די ריכטיגע צאל שעות, ווייס איך נישט צי על פי תורה מענסטו זיין א מלמד (ציון שלחן ערוך יורה דעה סימן רמה, סעיף טז), ווייל דו גייסט ווערן גערופען פון יעדע קליינע ריר פון א קינד. עס מיינט נישט אז אויב מען גייט שלאפן פרי, ארבעט מען נישט שווער; אוןדאי ארבעטן מלמדים שווער, אבער עס ווערט פיל שווערער אויב מען גייט נישט שלאפן צייטליך; קום נישט וויינען ווי שווער דו ארבעטסט, ווען דו ביסט געגאנגען שלאפן שפעט.

עס קען אמאל זיין א קינד קראצט א טיש אינמיטן פארלערנען חומש, אויב איז דער מלמד אויסגערוט שטערט אים עס בכלל נישט, אבער אויב איז ער מיד, קען ער אים געבן א פאטש אדער א פסק, אדער אנשרייען און אראפקלאפן דעם קינד.

א גוטע קבלה, גיין שלאפן גלייך נאך מעריב

נאך די חתונה פלעג איך גיין שלאפן גלייך נאך מעריב און אויפ'שטיין דריי אזייגער פארטאגס, די לעצטערע יארן בין איך געווארן אריינגעדרייט אין עסקנות פון בויען די מוסד, איז מיין סדר געווארן פארדרייט, ווייל איך בין געווארן זייער פארנומען אין די נאכט שעות, איך האב אסאך געבעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער העלף מיר, איך וויל האבן אן אנדערע סדר היום ווי דער סדר היום וואס איך האב די לעצטע צען יאר", ביז עס איז מיר ארויפגעקומען דעם געדאנק, אז נאך מעריב רעד איך נישט מיט קיינעם, נאר מיט מיין ווייב, ווייל אשתו כגופו (במתו), אבער חוץ פון דעם רעד איך נישט מיט קיינעם, ווער עס וויל רעדן צו מיר, קען קומען צופרי, צופרי נעם איך אויף מענטשן, איך קוק אפילו נישט מיין טעלעפאון ביינאכט, ווען איך שטיי אויף אינדערפרי זע איך אז מענטשן האבן מיר געטעקסט ביז דריי אזייגער פארטאגס; איך זע אז מענטשן זענען אויף ביז די גאר שפעטע נאכט שעות, פארנוואס? עס האט נישט קיין סיבה,

מענטשן זענען פשוט פארנאכלעסיג.

איך בעט ענק טייערע מלמדים, מאכט ענק א קבלה, מען רעדט נישט נאך מעריב.

איך פארלאנג עס פון אלע מלמדים ביי אונז אין די מוסד, און איך גיי עס נאכגיין; ברוך השם די קהילה איז גרויס, איך האב חשוב'ע אינגעלייט וואס איך קען ארייברענגען אין די מוסד במקומיכם, אנשטאט ענק, איך מיין נישט חס ושלום קיינעם אנוועק צו שטופן, אבער איך וויל האבן ריכטיגע מלמדים.

נאך מעריב איז נישטא מיט קיינעם וואס צו רעדן, נאך מעריב גייט מען אהיים, מיט די ווייב קענסטו רעדן, און ווי לאנג רעדט מען שוין מיט די ווייב? א האלבע שעה, א שעה, נאכדעם לייג זיך שלאפן, צען עלף אזייגער, דאס זענען די געזונטע שעות פון גיין שלאפן.

אנשטאט שרייען דערצייל זיי שיינע מעשיות

אז מען גייט שלאפן פרי, קען מען שוין אויפ'שטיין זעקס אזייגער, און האבן צייט זיך פארצוקוקן די סדרה און ענגלי דיומא.

יעצט שטייט מען פאר 'שבועה עשר

בתמוז, אויב מען קוקט זיך נישט פאר, ווייסט מען נישט וועלכע בית המקדש איז חרוב געווארן, און וואו איז בכלל געווען א חומה אין ירושלים, נאכדעם קומט מען אין חדר און מען הייבט שמייסן און שרייען אויף די קינדער: "זעץ זיך אראפ! זעץ זיך אראפ!" זעץ זיך אראפ! אנשטאט שרייען אויף די קינדער קענסטו דאך אנהייבן צו דערציילן אזעלכע שיינע מעשיות אז אלע קינדער וועלן פון זיך אליינס זיך שייין אראפזעצן.

אבער אז מען גייט שלאפן שפעט, האט מען נישט קיין צייט זיך פארצוקוקן, מען האט נישט וואס צו זאגן און וואס צו פארקויפן.

דאס נעם איך זיך אויס מיט די מלמדים פון אונזער מוסד, אלע מלמדים מוזן גיין שלאפן צייטליך.

עטץ זאלסט וויסן אז ענקער זכות איז מורא'דיג הויך.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלסט האבן הצלחה און סייעתא דשמאי, אמן.

ווען מען האלט אינמיטן לערנען און עס קומט אריין א צעטל אז מען זאל בעטן פאר איינעם וואס עס ווארט אים א שווערע משפט, דער מלמד ווערט ערנסט, ער פארמאכט די אויגן, ער זאגט: "הייליגער באשעפער העלף", אלע קינדער זאגן אים נאך: "הייליגער באשעפער העלף אז פלוני אלמוני זאל ארויסגיין זכאי בדין" וכו'; אויסער די גרויסע נס וואס גייט יעצט פאסירן מיט יענעם, די תפילות גייען זיכער יענעם העלפן - געשעט יעצט נאך א זאך, די קינדער ווערן געלערנט וואס צו טון בעת צרה.

דער אומדירעקטער לימוד איז נאך שטערקער פון די לימוד וואס מען לערנט; עס זענען אלץ דא קינדער וואס זיי הערן נישט אויס די שיעורים פון מוסר וכדומה, אבער די אומדירעקטע לימודים גייען אריין אין זיי, ביז זיי ווערן ערליכע אידן.

מלמדים דארפן וויסן אריינצולייגן אין די קינדער אומדירעקט אמונה, אמונת חכמים און תפלה. ביי יעדע שמועס, ביי יעדע גייעס,

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ו' אדר א', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך געדענק מיט יארן צוריק ווען איך בין געווען א מלמד פלעגן מלמדים זיך אפ'רעדן אז די צעטלעך וואס מען ברענגט אריין אינמיטן לערנען, מען זאל בעטן פאר די נאמען, מען זאל אינזין האבן דעם חולה - דאס שטערט וכו'.

איך האב זיי געזאגט אז דאס איז זייער וויכטיג פאר די חינוך פון די קינדער; ווען דער מנהל שיקט אריין א נאמען, א חולה אדער איינער וואס דארף א ישועה, אדער א יארצייט; וואס פאסירט? די קינדער ווערן נתחנן וואס צו טון בעת צרה, ווען מען האט א צרה זאל מען בעטן דעם אייבערשטן, און בעטן אז אנדערע זאלן בעטן פאר מיר.

בריוו פון חינוך

פינעם ראש ישיבה שליט"א

מעג מען זאגן מיט די קינדער לעלוי נשמת נפטרים וועמען מען קען נישט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מלמד און זייער אסאך מאל שיקן די אנדערע מלמדים אריין צעטלעך מיט א נאמען צו זאגן פאר'ן לערנען לעלוי נשמת. איך ווייס אבער נישט אויב מען קען זאגן לעלוי נשמת א נאמען וואס איך קען בכלל נישט, איך ווייס נישט ווער דאס איז?

אפשר קען מען ענדערש זאגן סתם בכלליות לעלוי נשמת אלע נשמות וואס דארפן א תיקון?

איך האב זיך געמאכט א קליינע נוסח צו זאגן פאר'ן לערנען; הרינו לומד היום לעלוי נשמת כל הנשמות שאין להם תיקון השלם וכל הנשמות ערטילאין וכל הניצוצות הקדושות שנפלו לתוך הקלפות. א צייט שפעטער האב איך עס אבער דערציילט פאר מיין חבר, און ער זאגט מיר אז עס קען זיין אז מען טאר עס נישט טון ווייל עס קען זיין א סכנה. וויל איך פרעגן דעם ראש ישיבה אויב מען מעג אזוי זאגן? און אויב מען מעג עס זאגן מיט די קינדער?

קינדער רעדן, קינדער דערציילן - ווארפט מען אריין ברעקלעך אמונה; צווישן די קינדערישע שמועסן, די קינדערישע נארישקייטן - ווארפט מען אריין "דער אייבערשטער פירט די וועלט", "דער אייבערשטער הערט אויס תפילות ושראל". וואויל איז די מלמדים וואס זייער ציל איז אריינצוארצולען אמונה אין אידישע נשמות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת כי תשא תשפ"ב)

דארף מען רעדן צו קליינע קינדער וועגן חתונה מאכן ביליג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

איך הער כסדר פונעם ראש ישיבה שליט"א איבער די נארישע טייערע חתונות וואס מענטשען בארגן זיך אן מיט חובות, און איבער די נארישקייט דערפון.

האב איך געוואלט פרעגן היות איך בין א מלמד, צי איז דא א וועג און צי איז דאס וויכטיג פאר א מלמד איבערצוגעבן פאר זיינע תלמידים ווען זיי זענען נאך יונג אז מען דארף לעבן מיט א חשבון, און דאס גלייכן. וואס לכאורה וועט זיי דאס זיין אסאך גרינגער ווען זיי וועלן אויפואקסן. אויב יא ביטע שרייבט אן עצה אויף דעם.

יישר בוח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מקץ, כ"ט

כסליו, ה' חנוכה, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

דער עיקר זאלסטו אריינלייגן אין די קינדער אמונה אינעם אייבערשטן און יראת שמים. דערצייל זיי מעשיות פון צדיקים, די קינדער זאלן אויף וועלן זיין צדיקים; קינדער האבן זייער ליב צו הערן מעשיות, עס פלאקערט אויף זייער הארץ לעבודת הבורא.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ן, חלק א', סימן רמח): "דע, שספורי מעשיות מצדיקים, הוא דבר גדול מאד", זאלסט וויסן - זאגט דער רבי - אז פארציילן מעשיות פון צדיקים איז זייער א גרויסע זאך, "כי על ידי ספורים מצדיקים נתעורר ונתלהב הלב בהתעוררות גדול להשם יתברך, בחשק נמרץ מאד", ווען מען הערט מעשיות פון צדיקים ווערט מען אויפגעפלאמט, מען באקומט א שטארקע חשק צו ווערן אן ערליכער איד, ווייל מען הערט צו וואס די צדיקים האבן זוכה געווען, מען פארשטייט אז זיי האבן אויף געהאט שווערע נסיונות און דאס בייגעקומען - וויל מען אויף ווערן א צדיק; בפרט ווען קינדער הערן זיך איין מעשיות פון צדיקים, ווערן זיי זייער נתעורר דורך דעם.

צו יונגע קינדער איז נישט שייך צו רעדן פון די זאכן, אז מען איז א מלמד פאר עלטערע קינדער דארף מען אסאך רעדן צו זיי וואס איז דער תכלית פון לעבן, וואס האט מען פון א טייערע בר מצוה? אלעס איז נאריש, דאס קומט פון די צעשירים וואס האבן ווייניג שכל. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ן חלק ב', סימן סד): "כל הנגידים הגדולים, כמעט כלם, הם משגעים ממש", די גרויסע צעשירים זענען אלע אינגאנצן משוגע; זיי מאכן זיך נאריש פאר אביסל כבוד, דער

רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ן חלק א', סימן רב): "כל מי ששכלו קטן ביותר, צריך לחלק לו כבוד ביותר", פאר די מענטשן וואס האבן ווייניג שכל דארף מען געבן מער כבוד, "כי כל מה ששכלו יותר קטן, הוא יותר חפץ בכבוד", ווייל ווי ווייניגער שכל מען האט, וויל מען מער כבוד; דעריבער מאכן זיי זיך נאריש מיט טייערע שמחות. מען דארף רעדן צו די קינדער פון דעם.

דער עיקר דארף מען אריין לייגן אין די קינדער א ליבשאפט צום אייבערשטן, א ליבשאפט צו תורה און מצוות, אכטונג געבן קיינמאל נישט וויי טון א קינד און זיכער נישט קיינמאל פארשעמען. עס ליגט א חיוב אויפ'ן מלמד צו מחנך זיין די קינדער אבער ער האט נישט קיין רשות זיי צו פארשעמען; א מלמד וואס פארשעמט קינדער, א מלמד וואס שלאגט די קינדער - דארף מען לייגן אין חרם. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (ירושלמי מועד קטן ג, א) א מלמד איז געקומען פרעגן דעם הייליגן רבי אחא "וואס דארף איך טון, א דינסט האט מיר געלייגט אין חרם, דארף איך טאקע זיין אין חרם?" פרעגט אים רבי אחא: "פארנוואס האט זי דיר געלייגט אין חרם?" זאגט דער מלמד: "ווייל זי האט געזען ווי איך שלאג א קינד מער וויפיל איך האב אים געדארפט שלאגן, האט זי מיר געלייגט אין חרם", האט אים רבי אחא געזאגט: "צריך את חשש על נפשך", יא, דו ביסט אין חרם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין מיט אלע תלמידים.

...

(עצתו אמונה פרשת מקץ תשפ"א)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 11552354370 / ארגענטינע 3235003461